

ДІЛО

ВІХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

<p>РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто потт. шлях. 143.322. Адреса для телеграм: „Діло“ Львів. Головний Редактор прий- має від 11—12 год. перед- полуднем. Рукописів не звертається.</p>	<p>ПЕРЕДПЛАТА В КРАЇЮ: Місячно 8-00 зол. Чвертьрічно 18-00 Піврічно 30-00 Річно 40-00 ЗА ГРАНИЦЮ: В Америці і дохр. Франції, Італії, Бельгії 20 фр. фр. Італії 7-50 зол., Німеччині 7-50 зол., Швейцарії 5 шв. фр., Чехослова- ччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Бо- гарії 7-50 зол., Австрії 7-50 зол., Збірка адрес і зол.</p>	<p>Телеф. Редакції: 29-41. Друкарні: 29-26. В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ- СТРАЦІЇ. ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.</p>
---	---	---

Вуголь і дерево

на зиму
найкорисн ше
купити в

Народний Торговлі,

Львів, Ринок ч. 36. — Для членів корисні умовини сплати.

Нещастя ніхто не може передбачити,

але кожний старається йому запобігти —
і тому обезпечує збіжжя й пашу від огню в
Т-ві Взаїмних Обезпечень „Дністер“,
у Львові, вул. Руська ч. 20,

Ф У Т Р А

жіночі і чоловічі готові і до міри
по найнижчих фабричних цінах —
поручає

Фабрика футер „ХРОМ“.
Руська ч. 20. Телефон 71-83.
Львів, Городецька ч. 97. 53-29.

Заборона посилок Комітету „Брати в біді“.

Чому уряд ССРСР не допускає харчевих і грошевих посилок до своїх німців.

З Берліна повідомляють:

Совітський уряд подав до відома, що не
допускатиме більше до себе посилки Комітету
„Брати в біді“. Мотив тої заборони такий, що
мовляв, організація „Брати в біді“ протиболь-
шевська, хоч загально відомо, що ця німець-
ка допоміжна організація має мету чисто ха-
рикативну, а саме помагати голодуючому ні-
мецькому населенню на території ССРСР. Всі за-
ходи переконати про цей характер організації
совітський уряд не довели до нічого. Таким чи-
ном допоміжна акція агаданого Комітету бу-
де мабуть припинена, на всякий випадок він не

перебирає більше гарантії за доставку харита-
тивних товарних і грошевих посилок до
СРСР.

Ця найновіша заборона є очевидно нічим
іншим, як дальшим ланцюхом у звені больше-
вицьких заходів закрити факт, що ще й нині
тисячні маси в ССРСР голодують і терплять
найбільшу нужду. Однак правда про подо-
ження в ССРСР не дається нічим закрити, тим-
більше в Німеччині, де люди мають дійсно вір-
ні, несфальшовані інформації про все, що ді-
ється на території ССРСР.

Претенціональне безглуздя.

Ще один „знавєць“ української справи.
(Кореспонденція з Праги.)

Ми вже звертали увагу наших читачів на
те, що європейська преса останніми часами
багато розписується про українську справу.
Деякі з цих голосів ми реферували на сторін-
ках нашого часопису, а також ми вказували і
на ті спонуки, які заставляють європейську
пресу писати тепер про українську справу біль-
ше, ніж це було до сї. Між голосами європей-
ської преси про українську справу можна най-
ти різні — і більше та менше цікаві, і більше
та менше річеві, і з більшою та меншою поін-
формованістю. Але не бракує між ними й та-
ких, що розраховують лише на сенсацію чи
реведційність, а своєю непоінформованістю
доходять просто до безглуздя, дарма, що їх
автори виступають з претенсіями знавців у-
кравської справи і українських відносин. Як
виглядають такі голоси, ми покажемо це на-
шим читачам на одному дуже маркнтному
прикладі, а саме на статті, що її приніс жур-
нал німецьких емігрантів в Празі „Ді Варгайт“
з 11. серпня ц. р. ч. 32. Стаття називається „У-
кравська політика Німеччини і „господар“
Скоропадський“, а її автором є якийсь пан Ар-
тур Зегоф. Щоб не пропустити ні словечка з
цієї журналістичної саламахи, наведемо цю
статтю в цілості.

Ось вона:

„Аж до підписання польсько-совітського
договору було дві „білоукраїнські“ організа-
ції, що себе взаїмно поборювали. Одна з осід-
ком у Варшаві, що стояла в добрих відносинах
з кругами банзкими до Пілсудського і з
ним самим та друга в Берліні, що мала тісні
зв'язки з кругами німецької реакції і нац.
соціалістів. На чолі варшавської групи стояв Пе-
тлюра, а на чолі берлінської Скоропадський.
Після підписання польсько-совітського дого-
вору польський уряд був примушений зрівати
ці приязні відносини, а тоді ці українські
контрреволюціонери звернулися до своїх бер-
лінських суперників і до нацсоціалістів. Ні-
мецька реакція прийняла приязню і цю групу, як
колись групу Скоропадського, але під умовою,
що вона не хоче мати до діла з поодинокими
українськими політичними групами, але в дій-
сності з цілим українським народом. І так для
варшавської групи, покинутої, покладемо, не бу-

Зїзд українських письменників-червоноармійців.

(УП) Командування Української Військової
Окремий організувало недавно зїзд українських
письменників червоноармійців, на якому яви-
лось 70 людей, переважно військових журналі-
стів та пропагандистів. Редактор Щербина пн-
досив відчит про військову літературу, яка ви-
ховувала б воїнів на добрих оборонців „проле-
тарської вітчизни“. Деякі письменники активної
служби заповіли на найближчий час опубліку-
вання спеціальних творів і поем про червоту ар-
мію, її командний склад. У зїзді взяли участь
також москалі. Зїзд виказав потребу посиленої
пропаганди в армії з огляду на небезпеку меда-
лекі війни. Недовзначно вказувалося також на
те, що тепер треба воїнків виховувати більше в
духу патріотизму до „атчеств“. Рівночасно від-

зивалися голоси за тим, щоб військову пресу по-
вернути більше в бік фаховий військової під-
готівки і залишити на задньому плані так зване
„політаросвіщеніє“, себто комунізм. Сконстато-
вано теж при цьому, що червоно-армійська лі-
тература й досьогодні не має творів, які могли б
захоплювати воїнків червоної армії. Все, що було
путнього в тій області, відкинуто через те, що
зовнішньою формою ті твори відповідали ніби
приписаним вимогам, але духом були націона-
лістичними. З того видно, що нелегко письмен-
никам написати щось путнього в московському
духу та українській мові. Зїзд доручив кожному
письменникові окрема повісти посилену роботу
серед новопризивників

Мін. Фей у змові з націонал-соціалістами.

ПРАГА, 3. 9. ПАТ. „Прагер Монгаблятт“
помістив інтерв'ю з колишнім віцеканцлером
Австрії Івж. Вінклером, який перебуває у свого
приятеля в Чехословаччині. Вінклер зазначає,
що не втік з Австрії з приводу подій з 25. липня
ц. р., але десь раніше виїхав легально з Австрії
до Чехословаччини, де мав вести переговори з
визначними політиками. Вінклер каже, що дер-
жавний переворот 25. липня ц. р. не був заада-
легіть зорганізований проводом партії. Його вико-
нала самостійно одна група націонал-соціалістів,
яка не пождала на хід подій. Далі Вінклер обви-
нює мін. Фей, який в останніх днях перед
державним переворотом навіязав тісні взаємини
з націонал-соціалістами. По зміні австрійського

кабінету в дні 11. липня ц. р. мін. Фей був не
тільки огірчений, але теж рішеним перевести дер-
жавний переворот з противниками канцлера
Дольфуса, себто з націонал-соціалістами. В ос-
татніх днях перед переворотом мін. Фей за посре-
дництвом визначних провідників Гаймвери пе-
реговорював з націонал-соціалістами. Ці розмови
Фей штовхнули націонал-соціалістів виступити
проти Дольфуса. Вінклер підкреслив, що на по-
го думку в Австрії не буде спокою серед теперіш-
ніх умовин. Зазначив, що привернення монархії
Габсбургів дуже можливе, бо більша частина на-
селення вважає поворот монархії меншим злом
від націонал-соціалізму. Крім того більшість чле-
нів австрійського уряду є монархістами

Італія за вступленням ССРСР до Ліги Націй.

ПАРИЖ, 3. 9. ПАТ. Кореспондент Агаса по-
домляє з Риму, що Італія піддержить ССРСР у
Лізі Націй та голосуватиме за призначення боль-
шевиків постійного місця в Раді Ліги Націй.
Італія признала большевиків ще в 1923 р. і біл

того часу фашистський уряд постійно заохочу-
вав ССРСР до участі в нарадах у Лізі Націй. Та-
ким чином Італія закине мабуть свій проєкт ре-
формувати Лігу Націй, який ще був дотепер ос-
новою закордонної політики Італії.

Комінтерн поширює комуністичну пропаганду.

ПАРИЖ, 3. 9. ПАТ. „Матен“ пише, що між
ком. Літвіновим і провідником комінтерну Ману-
їльським існує ворожнеча з приводу закордон-
ної політики ССРСР. Мануїльський виступає про-

ти зближення з буржуазними державами захід-
ної Європи. Тому Комінтерн веде нагічку проти
урядів тих держав, з якими тепер співпрацює
большевицький уряд.

тирували до групи Скоропадського.

„У міжчасі дійшло до польсько-німецького договору. Між українською еміграцією за-панувала велика радість, бо в цьому польсько-німецькому порозумінні вона бачила, ба ще й тепер бачить можливість зреалізування своїх протибольшевицьких планів. Правда, ми не знаємо певно чи в німецько-польському до-говорі є яка клявузла щодо української пробле-ми, але одні знаємо добре, а саме, що Врша-ва знову прихильно ставиться до української еміграції, а Бераін цілком систематично і енер-гійно підпирає політичні акції української емі-грації. Альфред Розенберг, не лише шеф „Га-кордонного уряду НСДАП, але теж шеф „Фель-кіш, Беобахтер-а“ і приятель Гітлера та завзя-того ворога большевиків Детердінга, є під чо-пору не лиш номінальним, але і дійсним про-відником білої української фронди проти Со-в'єтів. Його метою є здобуття західних частин СРСР, України, а теж і Кавказу. Для досягнен-ня цієї мети працює з ним уся українська і ве-лика частина російської еміграції, яка нині в самій тілкі Європі нараховує мільон людей. Між представниками „самостійної“ України (Петлюра, Левіцький, Скоропадський і т. д.) і провідниками козацької еміграції існує вже чисто військовий договір, а його ціллю є спіль-ними силами відірвати Україну і козацькі зем-лі від СРСР і створити з них самостійні держа-ви. Давніше ці плани підтримувала Польща, а нині це завдання перебрала на себе Гітлерів-ська Німеччина. Найліпшим доказом на це є тайний конгрес української еміграції, що не-давно відбувся в Берліні. На ньому встановле-но спільну акцію білої української еміграції і нацсоціалістів при асистенції райхсвері. Ні-мецький уряд устами Розенберга зобов'язався підтримувати представників „самостійної“ У-країни і, коли лиш на це приїде слушний час, створити „самостійну“ Україну. Але німецький уряд при цьому заявив, що він не хоче мати

при вул. 3-го Мая ч. 10. — стала наравду дешева. Обід в абонаменті 1'10 зол., „MENU“ 1'25 зол., — дешеві перекуски і снідання.

АНТИН КРЕЗУБ.

(Спомин.)

Тому то приємного почуття не мав і я ні
мія товариш, опинившись в молдаванській хаті.

Яку вартість мають такі ревелції не треба й говорити, про це говорять ясно сама ігноранція обох журналістів в українських справах. Для нас важним є питання: длячого пишеться такі очевидні пісенітщини? Тенденцію цих ревелляцій збагути легко. Такі ревелляції потрібні більшовикам як свіжі „причини“ для винищування українців! Ми певні, що про них ми ще раз почуємо, а це при якомусь великому більшовиками заініційованому процесі проти українських „контрреволюціонерів, петлюрівців, націоналістів“ і т. д. Почекаймо ще лиш якийсь час, аж остаточно покажеться успіхьоторічних жнив, коли на Україну насуне нове марево голоду і коли треба буде з одного боку шукати нових винувників невдачі т. зв. хлібозаготівлі, а з другого відвернути увагу широких мас від страшної дійсності життя в більшовицькому раю. Берлінський кореспондент „Нового Часу“ звернув недавно увагу на якесь таємне „джерело“ цих ревелляцій. „Усі нітки цієї погані провокації — пише він — збігаються доосередньо доокруги одної темної фігури, яка себе звичайно видає за українця й в останніх роках кількома наворотами пробувала на свій дуже підозрілий спосіб „робити“ в визвольній політиці. Не видається цей осібняк зовсім чужим одній секретній устано-

Провісники в молдовааа годину або півтори, рушили ми в дальшу дорогу. Провісник, молодий сусіський парубок, такий прищов і обичай вивести нас від село. Та ледви пройшли ми яку томета краіна як почули за собою: «Мені!»

Чи Ви вже зложили книжки або датові на купівлю
доброї книжки для наших братів на заході?

— Мерець напой ла Русія — товче нас одно тай годі. Вже і граничери зібрались, щоб нас вести над Дністер. Надарма збираю я свивітрілі вже запаси знання румунської мови, якої вчився досить загалом в російському полоні, і поясню йому як можна найбільш пристойно, в чому тіло і чому він нас не має платити

З польської преси.

Український університет чи фахові школи?

Нова стаття Ст. Лосє у „Бунті Молодих“.

Редакція „Бунту Молодих“ поставила п. Ст. Лосє питання: „український університет чи фахові школи?“ — і він дає на нього відповідь в останньому (14-му) числі того часопису.

Ця відповідь звучить: „Обережно, помалу, вільно, етатизми. — але одно і друге“. Ту свою відповідь аргументує автор у довгих виводах, в яких доводить логічно, що розбудова українського шкільництва в усіх напрямках є єдиною можливою розумною польською національною політикою.

На самому початку автор стверджує, що український нарід є народом, який дійшов до поєної національної свідомості, себто освідомив собі свою окремішність супроти обох сусідніх славянських народів: польського і російського. Можна навіть твердити, що те почуття окремішності займає непропорційально багато місця у порівнанні з іншими чинниками, яких збір складається нормально на почуття національності... Та свідомість окремішності така сильна, що часто викликає навіть хворобливі прояви його діяльності. Впродовж останніх кількадесяти літ політична діяльність українських народів обмежувалася у львиній частині до маніфестування української національної візубності і то аж надто часто без огляду на те, чи таке маніфестування в конкретному випадку було получене з користю чи навпаки зі шкодою для національного українського інтересу. (Дуже цікава теза, жаль лише, що автор не навів ні одного конкретного прикладу. Промовчав теж автор величезну роботу, яку перевів впродовж тих минулих літ український політ. народовецький табор у ділянці політ., культ. і госп. організації народу. — Прим. Ред.). Свідомість окремішності супроти поляків і росіян є в українців чинником сильним і по всій імовірності тривким. З П діями, як політичного чинника, треба рахуватися певне ще на кілька поколінь, якщо впродовж того часу людськість не найде собі інших критерій диференціації як національності.

Всяка політика супроти українців, яка на точку виходу не брала би того сильного почуття національної окремішності, що є головним мотором усіх українських починів, не булаб політикою реальною, себто булаб політикою хибною...

Автор гадає, що можуть бути лише дві реальні політики супроти українців: одну з них

ведуть Совіти, винищуючи українців навіть фізично. Однак Совіти не обмежуються лише до руйнування всіх проявів української нац. окремішності, — вони заступають їх насаджуваним т. зв. совітської цивілізації, для якої різниця національних мов є байдужою.

Остаточний успіх чи невдача тої української політики Совітів залежить від того, чи совітський устрій і імперія перетривають найближчих кількадесять літ. Якщо перетривають, то здовж польської східної границі існуватиме окремішний світ совітської цивілізації, подібно, як століттями існував на південно-східній границі світ цивілізації музламської...

Польща, мовляв, яка сама не встановлює якоїсь візубної цивілізації і не має нічим заступити цивілізації християнської, — не може вести політики ліквідації українського національного руху навіть тоді, колиб мала силу перевести таку ліквідацію механічними засобами.

Держава, яка сама стоїть на націоналістичній культурі, не може нічим заступити національного почуття у своїх громадян. Може лише пробувати перетягнути їх з одного народу до другого, може вести т. зв. політику асиміляції (очевидно мовної, бо адміністраційний апарат може відділювати лише на зовнішні прояви). Політика асиміляції завжди і всюди в історії кінчалася банкрутством...

Тому — логічно — автор доходить до висновку, що

„залишається тільки одна реальна політика, яка полягає на каналізації, але і розбудові національного українського руху, на плямовім і поступеннім покращуванні структури українського народу, а шляхом, що веде до тої цілі, є плянове і поступенне вивідування українського народу у усі ті установи й уладження, без яких нормальний європейський нарід, що живе у межах західної цивілізації християнської, не зуміє обійтись...“

Вкінці автор розправляє з єндешними тереваними про спасенність польської школи, як протинаціоналістичного антидоту, пригадуючи м. і., що ірландські революціонери вчилися в англійських школах та що й польські шлесські повстанці поганю говорили по польськи. В інтересі Польщі не лежить теж (кінчається та цікава стаття), щоби одна велика частина її громадян стояла на низькому культурному рівні, позбавлена всебічних можливостей духового розвитку у власних шкільних і наукових установах.

Большевики заперечують.

МОСКВА, 3. 9. ПАТ. Японська преса подала вістку, що манджурський уряд задержав транспорти зброї й муніції, які большевики перевозили східно-китайською залізницею. ТАСС заперечує ці вістки японської преси і називає їх наклепами. Зате впевняє, що транспорти з муніцією перевозять східно-китайською залізницею, але з доручення команди японських і манджурських військ.

Війна в Південній Америці.

З південної Америки повідомляють, що парагвайські війська досягнули нової перемоги. Офензива, що розпочалася 14. серпня ц. р., скінчилася успішно. Болівійська армія відступила. Парагвайські війська влобули 14 уфортифікованих стратегічних точок і взяли до неволі 25 старшин, 1900 воєнків, 185 скорострільів і 35 панцирних вояів.

Страшна самоходова катастрофа.

ЛІЗБОНА, 3. 9. ПАТ. Підчас самоходових перегонів аударилися два самоходи і впали на степеницю між публику. Три особи вбиті, а 12-ть тяжко ранених.

Перша школа пілотів на Білорусі

(УП) З Мінська повідомляють, що там мають незабаром відкрити першу білоруську школу пілотів. Досі там такої не було, хоча Білорусь нібито рахується самостійною соціальною республікою в московській федерації. Замість білорусів вчили досі літати москалі і певна річ, що і в Мінську будуть вчитись лише москалі. Білорусів до науки літання не допустять.

Подяка.

Усім почуваючись до обов'язку зложити подяку Товариству взаїмних обезпечень на життя „КАРПАТІЯ“ у Львові за скоє і без зайвих труднощів виплаченні обезпеченої суми по моку б. п. мужови Михайлові Савчинському, помереві в Новім Селі, коло Півводотиська.

Скоє й акуратне виплачення обезпеченої суми амер. доларів 2.000 — уповажню мене поручити на одинокое українське Товариство обезпечень на життя „КАРПАТІЯ“ у Львові найширшим кругам української суспільности.

Лідів Савчинський.

Ні! Ні! Ні!

(УП) Еспанію зараховують ниці деякі народи до найщасливіших країн на світі, бо в неї між проблемами національних меншин нема жидівського питання. Від 1492 р. себто від часу відкриття Америки, нема в Еспанії жидів, хоча перелітм було їх там порівнюючи дуже багато. Їх вигнали еспанці зі свого краю. Нашадки вигнаних жидів, що зуть себе спанієлами, живуть ще й нині у місті Сальоніках. По грецькій статистиці мало це місто в 1920 р. 92 прц. жидів, а тепер буде мати около 70 прц. В тому місті заходиться щось мон би духовий центр вигнаних з Еспанії жидів. Вони мають свою окрему релігію і політичну організацію ще зі старих часів. Безперечно, що вони розорились у міжчасі по всьому світі, та попали навіть в такі краї, як Індія, але не вважаючи на те розпорощення, держаться разом своєї традиції.

Причиною вигнання жидів з Еспанії була релігійна ненависть. Хрещені жиди могли залишитись в Еспанії. Неодина з теперішніх еспанських можновладців має у своїх жилах стару жидівську кров. Перед виходом з Еспанії, жиди кинули були на що країну клятву, яка забороняла жидам вертати до Еспанії навіть тоді, якщо їх еспанці запрошували до повороту. Ця клятва кінчилася словами: Ні! Ні! Ні! Королівський еспанський едикт про вигнання жидів мав праву силу аж дотепер, до революції у 1931 року. Першим кроком революційного еспанського правительства було уневажнити протинажидівський декрет. Зараз після того запрошено жидів телеграфічно до повороту в Еспанію, падіаючи їх еспанським громадянством. Запрошення спермували до Сальонік, до центру вигнанців. Спеціальний жидівський сенедіон довго радив над тією справою і вкінці вирішив дати відмову відповіль на це запрошення. Телеграфічна відповідь звучала так само, як і закінчення старої клятви: Ні! Ні! Ні!

Одначе в міжчасі багато жидів не придержувалось тієї клятви. В минулому столітті осіло їх багато в Еспанії у більших містах, у Мадриді та Барселоні. Такі міста, як Парагіона, Герона, Сободезь, Сарагосса й інші живуть ще й сьогодні своїм життям без жидів. Головно в останніх роках, а спеціально після німецької революції, переїхало до Еспанії дуже багато жидів. Вони позакладали там вже свої крамничі. Великі жидівські капіталісти позакладали великі підприємства.

В той спосіб жиди зуміли і зберігти своє принципіально-негативне становище супроти Еспанії, пригадуючи їй вічно П старі гріхи проти жидів, — і використати змінену політичну ситуацію, застосовуючись до нових обставин та тягнучи з них практичні виски...

Величезний страйк в Америці.

ВАШИНГТОН, 3. 9. ПАТ. Страйкова ситуація в тмачькому промислі викликає заїтересування всього американського громадянства. Страйкова акція розвивається нормально. Голова страйкового комітету робітників тмачького промислу Горман притутини до акції прохарчування робітників підчас страйку і тому звернувся за допомогою до професійних союзів. Відповіді прийшли прихильні.

Французьке москвофільство.

ПАРИЖ, 3. 9. ПАТ. У зв'язку з візитом бельгійського міністра Жаспара в Парижі „Авсьюа Франсеа“ звертає увагу на деякі парадокси у французькій господарській політиці. За аномалією слід уважати факт, що Франція купує нафту в Росії, коли заприжана в нею Румунія не може знайти збуту для своєї продукції. Також заприжана в Францію Польща може нарікати, що Франція не купує польського дерева, але сироваджує його в Росії.

Мундуурнові матеріали від зол. 1-80, комплетні виправи для учениць і учнів, виниування інтернатів і бурс, закуповувати найдешевше в Галицьким Магазином Новин Львів, вул. Галицька 15.

большевикам. Та вся моя краснорічність відбивається від нього, наче горох від стіни.

— В нас є строгий наказ рішуче нікого, хто би там не був, не пропускати в Румунію, а вараз завертати назад.

Бачимо з товаришем, що лихо. Така мабуть прийдеться загинути в большевицькій Чека. Тоді просимо його, щоби він відставив нас принайменше до своєї пограничної команди, до якої старшини... Старшина, думаємо, певне буде взяти про наш повстанчий штаб і певне має на такий випадок, як отсе з нами, відповідні інструкції. Не може бути, щоби з гори був наказ завертати всіх без винятку, не розпитавши й газрад що це за людина і чого сюди прийшла. А мій товариш стягає свою шкіряну куртку і каже, що подарує її підстаршині, коли він зробить вам по прислугу і відставить до команди.

Підстаршина вже дещо зм'як, куртку вправді не взяв, але зате задержав відібрані від нас гранічером гроші і почав кудись телефонувати. За 2 чи 3 години повідомив нас, що на другий день будемо відставлені до їхньої прикордонної команди у Валь-Рашкові.

— Ну, слава Богу — думаємо — тепер нічого нам турбуватись. У команді побалакаємо зі старшиною, наша справа вилясниться і ми ще такі завтра готові опинитись в Більцях. Переночували ми на гранічерській станиці, а на другий день (було це 11. лютого) заїхала підвода, ми посідали і „гайда“ з двома гранічерами до Валь-Рашкова. День був доволі теплий і сніг починав знову розлазтись, а на Дністрі (ми їхали майже весь час понад ним) вже заблищали то тут то там мініатюрні ставки. У воздусі запахло промисом. Ясно було, що кілька таких тарних днів і Дністер знову загуде, несучи в Чорне Море потовоженний сондем свій анмовий панцир.

(Докінчення буде.)

Чи приймуть Совіти до Ліги Націй?

Як повідомляють з Парижа, Франція й Англія інтерв'ювали в кількох урядах, щоб добути угоду на прийняття Росії до Ліги Націй. Наслідком того Мексик, який був досі тому противний, рішився голосувати за її прийняття і призначенням їй постійного мандату. Представники Франції й Англії відвідували теж швейцарського міністра закордонних справ, але відповідь президента Моті не випала прихильно. „Нос Ціріхер Цтг.“ гримить навіть виступленням Швайцарії в Ліги Націй, якщо Москва засяде в Женеві. Інакше маєється справа в Голландії, де успіх Франції й Англії є цілковитий. У Парижі говорять, що вийшла теж деяка еволюція в поглядах Польщі. Як довідується „Тай“, польський уряд є прихильно налаштований до справи приєднання Росії до Ліги Націй. Але ваки приєднання хоча дістати гарантію, що у меншинних справах Росія не буде затроювати женецької атмосфери, як це впродовж 15 літ робила Німеччина. Французькі правителі „Ліберте“ і „Журналь де Деба“ поборюють допущення Совітів до Ліги, коли лівинська преса зі соціалістичним „Популер“ за переді веде живу агітацію за прийняттям. Загально думають, що Франція й Англія переведуть прийняття Совітів до Ліги і призначення їм постійного місця в Раді Ліги. До прийняття до Ліги потрібні дві третини голосів членів Ліги, а до призначення їм постійного місця треба ще одностайного рішення Ради Ліги.

Страшна статистика.

(УП) В Парижі появилася книжка Есада Бей про ГПУ, яка розкриває тайни тої установи та вказує на роль, яку ця установа відіграє в революціонізації всього світа. З книжки певно значно виходить, що ГПУ це меч світової революції. Не дармо її москалі так беруть і не ліквідують, а лише переміняють назву, спершу з чека на ГПУ, а тепер на внутрішній комісаріат. Паризька газета „Матен“, описуючи московсько-большевицькі звирства, цитує подану в книжці статистику ГПУ за роки 1917. до 1923. Числа ці говорять самі за себе.

Ця московська установа покарала смертю: 26 єпископів, 1.215 священиків, 6.575 учителів, 8800 лікарів, 54.850 старшин, 260.000 стрільців, 10.500 поліцистів, 48.000 жандармів, 19.850 урядовців, 344.250 умовних працівників, 815.000 селян і 102.000 робітників. Все це лише за роки 1917—1923. Що між укараними смертю було найбільше українського селянства та робітництва, про це нема найменшого сумніву.

Великий
Театр
год. 7-30

Нині!

„Дівчата в одностроях“

Знаменита песа Ч. Вінськое.

Театр
Різнонародностей
год. 7-30

„Колиб я хотіла“

Знаменита комедія Геральдія бавить і захоплює Львів.

X. Конгрес національностей і українці.

Розмова з посолкою Міленою Рудницькою. — Виїзд української делегації.

Варшавська агенція „ВУ“ принесла таку розмову з пос. Міленою Рудницькою на тему X. Конгресу організованих національностей, який саме в цих днях радить у швейцарському Берні.

— Цьогорічний меншиневий конгрес — казала п-і Рудницька має для нас велике значення з огляду на змогу порушити на його терені розпучливу ситуацію українського населення в СССР та заперестувати з трибуни конгресу проти евентуального прийняття Совітів до Ліги Націй. Як відомо, вже в минулому році меншиневий конгрес закінчивав і повів акцію у справі положення українського народу у Совітах, при чому ми мали змогу порушити цю справу перед цілим світом.

— Пані посолко, а чому справи Совітів, які не торкаються території, що й досі охоплювала діяльність конгресу, взагалі наблизилися на черзі нарад конгресу?

— У 1933 році справа голодуючих на Совітській Україні виплила спонтанічно, як річ, яка пасіонувала цілий світ, а в цьому році ми дістали нагоду вернутися до неї тому, що президія конгресу поставила на чергу нарад польський внесок, зголошений до Ліги Народів, про генералізацію меншиневих зобов'язань. У зв'язку з заходами, яких вживають Совіти, щоб їх прийняли до Ліги Націй, виникає питання, чи Совіти прийняли на себе ті зобов'язання.

При цій нагоді хочу зазначити, що ціле українське громадянство на захід від Збруча займає негативне становище супроти справи вступу Совітів до Ліги. Крім того ми хотіли скласти заяву, яка мотивувала нашу дотеперішню участь у меншиневих конгресах і становище супроти актуальних завдань конгресу. Яого цілей, тактики і дальшої діяльності. Однак у такому моменті, заявляє наприкінці розмови пос. Рудницька, ціла участь української делегації у конгресі стоїть під знаком запиту.

Останній сумнів пос. Рудницької торкається паспортних труднощів. Однак відомості польської преси, наче би польська влада рішуче відмовилася видати паспорт, не відповідають дійсності. У понеділок, 3-го ц. м., пос. Рудницька дістала паспорт і виїхала на конгрес національностей як делегатка УНДО і УГР.

Зол. 1'50

Коштує чвертьрічна передплата
гумористичного журналу

Ж О Р Н А

Замовляти: Адміністрація „ЖОРНА“
Львів, Ринок 10. Конто ПКО. 503.496.

Переговори між Італією і Німеччиною.

РИМ 3. 9. ПАТ. Німецький уряд виповів з днем 15. м. м. італійсько-німецький протокол з 1932. р., який урегульовував сплати Італії. Те-

пер почались переговори з метою урегулювати ці сплати на нових основах.

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 5. ВЕРЕСНЯ 1934.

М. ГАЛУШИНСЬКИЙ.

53)

3 Українськими Січовими Стрільцями.

СПОМИНИ З РР. 1914—1915.

Лист проф. Боберського до ген. Гофмана. — Офензива австрійської армії і УСС. — Поява „Діла“ у Відні. — Виїзд до Сколього.

Отсе коротке з'ясування жовтневої офензиви ген. Гофмана подав я на підставі виданого звітання, надрукованого, наскільки мені відомо, у „Військовій Листку Штрефлера“. При цій нагоді мушу замітити й те, що звітання це дало привід проф. Боберському у власнім імені звернутися з листом до ген. Гофмана, в якому він висказав свій жаль та негодування, що в цілому звітанні нема ані слова агадки про УСС, які були в групі і творили в тім часі чималу силу та поміч. По-правді може воно разити, бо коли там є згадка про польські легіони, які не були зовсім під безпосередніми наказами групи, то проста зловчливість наказувала згадати про участь УСС бодай одним словом. Чому так сталося, мені не відомо тим більше, що і сам ген. Гофман і його шеф штабу підносили в розмові зі мною хоробрість та заслуги УСС. Осуджувати виступ проф. Боберського не беруся, бо розумію його жаль до складачів звітання. Однак чи форма його листу була відповідна, дозволю собі сумніватися. А та форма могла викликати в дальшому наслідку лиш опір та мовчанку. Лист і його стилізація та й саме письмо вказували з одної сторони на те, що під впливом обурення автор

листа не звертав на них увагу, а з другої вийшло, може й це легковаження особи, до якої лист був звернений.

Як видно із короткого історичного представлення ходу подій, то військ. команда хотіла у ту задуману й переведену офензиву дати також усіх УСС, щоб офензива увінчалася повним успіхом. Дня 13. жовтня 1914 р. попол. надав я наглу (dringend) депешу до д-ра Томашівського, щоб зараз повідомив, скільки стрільців є ще зовсім озброєних і в сірополевих одностроях. Яка була відповідь, не маю у своїх нотатках, але видно, що це число не було дуже велике, коли військ. команда не наставляла дальше на висилку тих стрільців. Зате 19. жовтня повідомив д-р Томашівський, що „наказано“ висилки розбитків у Сколе ще не виконав, бо не можна зложити відділу. Всі „менше здатні“ пішли до трену або записані до санітетів; патрулерів ще не може відпустити, 4-ох забрав К. Гутковський, хорі і ранені переважно дістають відпустки як реконвалесценти, так що в цій хвилині до сотень можнаб післати 3—4 людей і то одного з сотні Дідушка. (Два відійшли передучора). Клим Гутковський організує окрім 60-ти стрільців ще свій окремих „трен“ із 21 людей. Надто запитував при цій нагоді, чи не добре булоб заповнити існування нашому шпиталеві і всіх ранених та хорих спрямовувати до нього. Без того — писав — губиться вся евіденція.

Не можу також багато сказати про те, які були зв'язки з Б. У. чи ЗУР. Після мого останнього листа в справі „двацятки“ приїздив, здається, хтось до Горонди. Однак я не бачився з ним. А може й бачився. У мене збережений квіт, підписаний дня 14. X. 1914 р. проф. Боберським, на якому він повідомляє мене, що дістав

3.000 корон для Б. У. як зворотний із добровільних жертв на удержання УСС. Однак треба признати, що Б. У. постаралася здобути в тім часі дещо предметів для озброєння старшин та підстаршин, а саме бравнінів, бусол, свиставок, то-що. Відчуваючи, що слід би нашій організації повідомити про стан справи, а не могучи аського листовий переписи повірити, зателефонував я 21. X. 1914 р. до д-ра К. Левинського у Відні, щоб зараз явився у St. Miklo або проф. Боберський, або д-р Бачинський. Коли ніхто не явився, ані я не мав ніякої відповіді, подав я д-рові К. Левинському телеграфічною дорогою до відомо дня 23. X. 1914 р. що тої днини їду імовірно до Сколього.

В тім часі стало виходити у Відні „Діло“. Мене про це повідомив і просили писати статті про УСС, а надто всікі документи про УСС посилати до д-ра Олесницького, який займається їх збиранням, щоб опісля з них зробити відповідний ужиток. Першого візвання я поспішав та написав кілька статейок про стрільців. Однак не писав я про стрілецькі події, тому, що їх сам не бачив. Покинула ту справу очевидцями, які могли це зробити і ліпше і зартніше. Та й у дійсності чимало появилася того роду описів, оповідань, новель і т. п. Під цих оглядом був я доволі обережний, щоб казати собі розповідати, а опісля передавати це на папір. Фантазія оповідача відіграє велику роль, а й враження яке а такого оповідання творить в душі того, що слухає не все відповідає ані вірності ані інтенції оповідача. Я написав декілька настроєвих образів із тих хвилин УСС, в яких я брав участь. Згадав я і про приготування до походу, і про те, що чужі люди і говорили про нас; до деяких образів поспішав мені кілька слів із моєї пам'яті.

Мундуркові матеріали найдешевше
купити у **БЛАВАТНОМУ БАЗАРІ**
вул. Ботвин ч. 12. — ГАНДЕЛЬМАН.

кімнат може власник брати від нових мешканців вище комірниє, але договір треба списати на зисьмі.

Власник помешкання може вповісти тільки тоді: 1) коли мешканець незважаючи на пригальки залягає з двома сплатами комірною; хіба, що наємць живе у великій нужді (напр.

безробітний); 2) постійно заводить сварку; 3) мешканець або його піднаємць викликає обурення ін. мешканців; 4) мешканець піднаймає за вищим комірним, ніж сам його платить; 5) будинок треба відремонтувати, а мешканець має в тій самій місцевості ще друге помешкання.

На випадок смерті такого мешканця, його рідня, що в хвилині смерті мешкала з ним спільно, має всі права покійника.

Обов'язки і права мешканця має теж піднаємць.

Як розбудувати наше господарське життя.

(Докінчення.)

Поодинокі союзи продуцентів представляли би собою кооперативні або спілкові організації, об'єднані через виплату невисоких уділів, що їх завершенням був би банк союзу, оснований на тих уділах. Організація збути відбувалася би через місцеві каси чи бора закупу, союзи давали би членам всі користи, які дає кожна продукційна спілка так у збуті як і в кредиті. Форма організації в нас не нова і прийнята через нашу кооперативну, дає рад союзна організація продуцентів сирівців, тісно зв'язаних із відповідними промисловими варстатами, та взаємно себе підпомагають і контролюють — найдосконалішу організацію, що заохочує цих непорозумінь між продуцентами і промисловцями, вилучує посередників, а головню усуває явище монополії, тому дає змогу досягнути вищих цін на сирівці та заохочити багато з народного майна, яке можна спрямувати на упромисловлення краю.

Загальна схема організації представлялась би в короткому, пaskільки розміри статті на це дозволяють, так: Підготівча організаційна праця і провід належали би до Економічного Комітету чи Ради, що привабляв до зорганізування „Промислового Банку“ та рівночасно до організації кількох союзів продуцентів чи власників, із організацією їх союзних банків, підпорядкованих „Промислового Банку“. Союзи числом кількох (8—10) заступили би покищо всі ділянки нашого економічного життя в продукції сирівців, а організовані рівночасно варстати промислові, давали б більшість потрібних продуктів та в міру росту союзів, їх організація обіймала б варстати і щораз більше скоопікованими технічними уладженнями. Іншою частиною організації була б організація торгівлі, так само зв'язаної зі союзами, як і варстатами промисловими. Ті торговельні установи перепродавали б виготовлені промислові варстати на кравовому ринку, на ринках Польщі і за кордоном. У рівній мірі залежали б від „Промислового Банку“, що об'єднував би уділи усіх цих організацій. „Промисловий Банк“ разом з „Економічною Радою“, як і екекутива був би початковим контролним органом всієї організації, джерелом усіх кредитів і промотором їх діяльності, організатором і опікуном, а рівночасно завершенням цієї організації, лубкою її поодиноких частин, організації так централізованої, а все свободної, що залишала місце і приватній ініціативі. Вся трудність цієї схеми лежить в достаточному засилленні капіталами „Пром. Банку“, що мусів би розпоряджати вже більшими засобами. Якщо можемо мати надію, що організація союзів не стріве більших перешкод фінансового характеру, то справа придбання капіталів для „Пром. Банку“ буде не легкою і затяжною. Для нас можливі такі дороги: 1) випуск більшого числа акцій по цінах найприступніших загальові, 2) притягнення приват-

них капіталів через безпосереднє заінтересування у варстатах, 3) втягнення до організаційної схеми менших фінансових інституцій, 4) заінтересування заморської еміграції у варстатах, банках і т. д., 5) заінтересування усіх наших фінансових установ, 6) есентуальні позички кравової або заграничної.

Варстати праці повстали би на підбудові, якщо була б організація союзів з їх банками, що були б для них рівночасно доставцями сирівців і кредитів та рівночасно через свої торговельні організації відборцями готових товарів. Союзи, що не потребують майже ніяких інвестицій розмірно легко можуть зібрати фінансові засоби і в значній мірі причинитися до розбудови варстатів. Організація самих промислових варстатів поступала би в міру того, як „Промисловий Банк“ міг би розпоряджати відповідними засобами, виключала би варстати кооперативні, опі-

Непромокальні плахти

І. Конрад, Львів, Гетманська 22.
244 а 1—5

кові чи приватні, зв'язані договорами, а була б під цю пору тим лешкою, що на наших землях аж надто варстатів, які, не маючи збути для своїх продуктів, стоять нечинні, та за невеличкі відносні гроші перейшли у віднаєм чи на власність. Можемо переконалися, що всі варстати цієї схеми розмірно не такі великі і що їх заснування не вимагало би поважних інвестицій. Це здебільша варстати, що не вимагали великої механізації та давали би zatrudнення найбільшій кількості працюючих. Питання конкуренційної здібності наших варстатів, доброї якості продукції, це завязом питання проводу, фаховості, спеціалізації та контролю. Всі наші недостатки в цій ділянці вимагали би заснування технологічного бюро, що разом із геологічним були б авторитетними органами у квестіях наукових продукції.

Таким чином розпочата розбудова варстатів праці буде розбудовою й інтенсифікацією сільського господарства, зорганізованою в союзи, запорукою добробуту на селі через втягнення щораз то більшої кількості робучих рук до праці, розбудовою фінансових засобів і ощадностей в союзнах банках, розбудовою варстатів праці, а з цим і упромисловленням сільського господарства та упромисловленням нашого народного господарства взагалі, винесенням його з рівня примітивного сільського, чи хоч би ремісничого варстату до ряду промислових варстатів, zatrudненням безробітних фахівців і вихованням нових, а передовсім початком розбудови великого капіталу в „Промисловому Банку“, що дасть запоруку розбудови великих промислових варстатів уже як дальшого етапу.

НАРИС ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ СХЕМИ: Економічна Рада — Промисловий Банк — Тех- нологічне і геологічне бюро (порядок).

I. Союзи продуцентів:	II. Банки:	III. Вар- стати:	IV. Торг. орг.:
1. С. прод. м'яса (годівель- ників) члени: селянські госп. фар- ми і т. п.	1. Б. с. пр. м'яса	1. Різн. 2. Холо- дильні 3. Беконар- ні 4. Фабрики консерв 5. Масарні 6. Гарбарні і т. д.	1. Торг. жир. продукт.
2. С. прод. зерна члени: селянські госп. фар- ми платяції і т. п.	2. Б. с. пр. зерна	1. Шинк. лірі 2. Млинні 3. Пекарні 4. Бровари 5. Дріж- жарні 6. Крох- малльні 7. Олійні 8. Цукро- варні 9. Механі- чні варст. слюсарс. 10. Відливні метали 11. Фабр. сіл.-госп. машин і т. д.	2. Торг. спож.
3. С. прод. городовини і садовини члени: власники: городів, садів, платяції	3. Б. с. пр. городовин- и і садо- вини	1. Садів, огородів, платяції 2. Сушарні 3. Консерв- ні фабрик- и 4. Вилярні 5. Оптарні і т. д.	
4. С. прод. льну, коно- пель, вовни члени: прод. льну, конопель, вовни	4. Б. с. пр. льну, коно- пель і вов- ни	1. Чесальні 2. Фарбарні 3. Прядиль- ні 4. Ткальні 5. Вилі- чальні і т. д.	3. Торг. блан. товари
5. С. влас- ників нафт. теренів члени: власники: копалень, теренів, теренів нафт. наф. родовини	5. Б. с. наф. нафт. терен.	1. Геоло- гічне бю- ро 2. Копальні 3. Рафінерії 4. Хемічні фарбарні 5. Механіч. варстати слюсар.	4. Торг. нафт. бенз. фарб. і за- мікалій.
6. С. міне- ральн. пром. члени: власники мінераль- них родо- вини	6. Б. с. мі- неральн. пр.	1. Цеголанні 2. Дакін- карні 3. Вапняні печі 4. Ліпсові печі 5. Торфарні 6. Копальні вугля 7. Цемент- ні 8. Гутні шляхні 9. Керамічні варстати і т. д.	5. Торг. будів. матеріал.
7. С. дерев- ного пром. члени: власники лісових об'єктів	7. Б. с. дер. промислу	1. Тартаки 2. Фабрики меблів 3. Фабрики будів. ма- теріалів 4. Фабрики целюлози 5. Папірні 6. Галантер. варстати	
8. С. варста- тів народ- ного мис- тецтва	8. Б. с. нар. мистецтва	1. Килим- варстати 2. Виліпні варстати 3. За'яв- варстати 4. Різбар- варстати 5. Кераміч. варстати	6. Торг. галан- терії

Инж. Юрій Яйя.

Найбільша і тому
найдешевша україн-
ська кооперативна

ДРУКАРНЯ „ДІЛО“

виконує в найкоротшому часі
твори, брошури, афіші та всілякі
інші друки. — Ціни дуже низькі.
Адреса Львів, Ринок 10.

По широкому світі.

— У Львокарно почалися наради міжнародного конгресу мира. Почесним головою конгресу вибрани президент Швайцарії Моту, а провідником конгресу Еснадіє.

— На запрошення шведського короля і Стокгольмі відбудеться 6. і 7. п. м. конференція міністрів закорд. справ скандинавських держав: Швеції, Данії, Норвегії і Фінляндії.

— У Мадрасі й Агрі в Індії ділило 20 біяки між індивідуями і мусульманами. Олім го-
тий. а 10 ранених.

НОВИНКИ

— ПРОСИМО КУПУВАТИ ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЯКІ ОГОЛОШУЮТЬСЯ В НАШОМУ ЧАСОПИСІ ТА ПРОСИМО ПОКЛИКУВАТИСЬ НА ОГОЛОШЕННЯ.

— ПОДАЄМО ДО ЗАГАЛЬНОГО ВІДОМА, що всякі оповістки про загальні збори, концерти, відкриття, товариські сходни, посмертні згадки та вістки особистого характеру міститимемо тільки за оплатою. — Адміністрація „Діла“.

— Робітня футер Юліана Глушевського, Львів, пл. Капітульна 3, I. пов. Тел. 54-46. Приймає футра до переходу на літо. 1287 34-?

— Приймаю адміністрації реальностей. Ігнат, Львів, Куркова 24. 202 8-10

— Найкраще випраний ковнірець тільки в українській пральні „Бріа“, вул. Бляхарська 21. 18-20 2-?

— Повідомляємо всіх наших відборців, що з 3. вересня ц. р. ми примушені піднести ціни наших свічок (всі сорти) 15 сот. на 1 кг. тому, що подорожляли сировині. — Фабрика свічок „КЕРОС“.

— Хто підлягає забезпеченню? Міністерство суспільної опіки вияснило, що особи, затруднені у працевлаштуванні як бони, учительки й корепетитори, підлягають обов'язковому забезпеченню в характері умовних робітників. Щодо кооператив, то цьому обов'язкові не підлягають члени управлінь, які не знаходяться у відношенні праці, залежної від кооперативу.

— Нова ціна цукру. Дня 1. ц. м. оголошено у „Віснику Законів“ розпорядок міністерства скарбу, що вводить знижену ціну на цукор. Найвищу ціну цукру, побираючи цукроварнями за цукор проданий на внутрішньому ринку, устійнено на 80 зол. 50 сот. за квінтал білого кришталю львівського відділу станції. В тій ціні містяться вже кошти опакуння й оплата за фонд праці. До цієї ціни треба додати акцизу оплату й оборотовий податок, що остаточно дає ціну 1.25 зол. за 1 кг. цукру. Більше брати за цукор не вільно.

— Пошесті червоні в Крем'янеччині ширяться далі й досягнула 1.400 випадків захворювань. Протиділяння санітарної влади показалося безуспішним, хоча м. і. заборонено ярмарки, горги, відпусти і збірні впрочиности.

— 500 осіб у Картуській Березі. Із санітарних джерел зачувати, що в Картуській Березі є у в'язених 500 осіб. В останніх днях піддано всіх ув'язнених дактильоскопічним дослідом.

— Який буде вересень? На основі метеорологічних прогнозів у першій декаді (до 10. вересня) буде переважно жарко з львівськими дощами. Легким захмаренням буде визначатися друга декада, при тому назагал тепла. В третій декаді захмарення буде більше, денне дощ. Назагал вересень заповідається дощом погідний і теплий.

— Нові чекові бланкети ПКО. У зв'язку із введенням з дня 1. ц. м. в життя оплат при надаванні переказів Почтової Каси Осхадности міністерство почт і телеграфів розпорядило, щоб в платі приймали почтові уряди на нових бланкетках, що мають рубрику на вписування конту на доказах влаті і впису. Бланкети П. К. О. без тих рубрик не вільно приймати.

— Проти обнижжя платень. Копальняні робітники в Бориславі та Дрогобичі заперестували проти обнижжя платень. — Збірна умова робітників з працевлаштування минула 31. серпня ц. р.

— Робітники зміняли рафінерію. На днях замкнуто в Бориславі „Бориславську Рафінерію“. 14 робітників зміняли рафінерію, щоб так одержати від дирекції задоволення, що не баром прийме їх знову до праці.

— Кінь зів гроші. В Хобжанах пов. Сандомир торговці безрогами згодили у одного господаря штуку за 80 зол. і зараз заплатили. На це надійшла теща господаря, уневажила продажу, бо ціна була для неї за низька і віддалши гандлярів гроші, зажадала звороту безроги. Гандлярі на це згодилися, але вона кинула їм паперові гроші на віз. В цю мить кошак вхопив зубами банноти і почав гризти. Вирвали йому тільки останки грошей без вартости.

— Заборонені часописи. Міністерство внутрішніх справ відобрало дебіт у Польщі таким заграничним часописам: „Трудова Україна“ (Париж), „Українське Слово“ (Женєва), „Нове Життя“ (Париж), „Наш Кур'єр“ (Париж) і „Гельффер“ (Париж).

— Львівська хроніка. Жінка, яка скочила при вул. Пелчинський з III. поверху, називається А. Ковалевська, 23-літня кравчиня. Причиною самогубства — нещаслива любов. — При вул. Сев'янівській напилася йодиною 18-літня безробітна Марія Качановська. Причиною теж нещаслива любов.

— Краєва хроніка. У Горожанці (п. Підгайці) на приходстві застрівився брат пароха С. Пелчинський. — В Соколяниках пов. Львів 27-літній Ян Яворський, що мав відсиджувати кару 2-літньої в'язниці, відобрал собі життя, стягнувши на себе при помочі дроту електричний струм. — В Мізушинцях пов. Крем'янець 61-літній Іван Грицаук згинув від вибуху гранати, знайденої з часів світової війни.

— За побиття воїнів. Військова прокуратура в Перемишлі задала акт обвинувачення проти поручника Міхалюка та двох старшин і 29-х підстаршин за побиття воїнів 2. артилерійського полку.

— Латинка в Японії. За прикладом Туреччини Японія вводить у себе також латинське письмо замість дуже трудного японського. Токійський парламент прийняв, не зважаючи на протест консервативів, закон про введення латинської азбуки і на днях відбувся в Токіо іспит перших учеників, що згадані вправи написали латинськими буквами. Покищо наука латинського письма буде тільки в школах, однак згодом, впровадившись кілька років, латинка буде заведена в цілій державі.

— Пам'ятник на горі Шипці. 25. серпня ц. р. у присутності короля Бориса, членів уряду, і 100-тисячної юрби народу відбулося святочне відкриття пам'ятника „Свободи“ на горі Шипці. В середині пам'ятника збудовано церкву і музей. До церкви перенесено тілні останки подігних воїнів у кривавих боях болгарів з турками на горі Шипці.

— Мері Пікфорд погодилась з Дугласом Фербенксом. Фільмова зірка Мері Пікфорд заявила журналістам, що погодилась зі своїм чоловіком, відомим фільмовим артистом Дугласом Фербенксом. Фербенкс знову живе у віллі Пікфорд, яка є власністю Мері.

— Ріжні вістки. У Туреччині відсвяткували „день воздушної флоти“. Прихильники подарували урядові 26 літаків. В Анкарі будують фабрику газових масок. — Сер Остен Чемберлен прибув до Кани з дружиною, звідкіля їде на прогулку яхтом свого приятеля по Середземному Морі. — В 1935 р. ген. Веган їде на емеритуру. На його місце прийдуть генерали Гюре і Дюфе. — Єпископ Гудсон подарував папі евангеліє перекладене на мову ескімосів і видруковане в Манітобі. — През. Рузвельт вислав Нормана Дейвіса до Лондону на переговори з англійським урядом у справі морських зброєнь.

— Німецькі жиди протестують проти бойкоту. „Союз національно-німецьких жидів“ під проводом д-ра Макса Навмана енергійно протестує проти резолюції жидівської європейської конференції в Женеві продовжувати бойкот Німеччини. Зате жидівська преса називає М. Навмана запродавцем і шкідником свого народу.

— Про жахливу подію повідомляють з Порторо, купелевої місцевості, недалеко від славянського порту Реві. 16-літня учениця з Любляни, Зорка Принц, перевалила яких 30 метрів поза охоронну сітку, яка оточує місце, призначене до купелі з огляду на безпеку від акул, яких в Адріатському морі багато. Нараз роздався страшний крик молодої пливачки, й інші особи, що купалися перед сіткою, побачили величезного акулу, як ухопив нащеп дівчину до половини. Якийсь час видко було на поверхні води хвіст і хребетні плавці страшної потвори, опісля акула щез разом з дівчиною. Коли рятувальне човно доплило на місце страшної події, знайшло тільки велику криваву пляму, що розпливалася на хвилях.

— Боротьба двох суперників. Робітник Раймон Шампенуа трьома вистрілами зранив мури-на Ромена Жермена на лобку Пірета Грен. Мурин Жермен мав любов Пірета Грен, в якій залюбився робітник Шампенуа. Пірета покинула мурина. Тоді мурина заявив своєму щасливому суперникові, що залишить його в спокої, коли він заплатить муринові 4 тисячі франків. І дійсно залюблений Шампенуа виплатив муринові 3.000 франків. Означе Жермен далі переслідував Пірета і цимовляв П покинути Шампенуа. Пірета відмовилася, тоді мурина став погрожувати робітникові військом. Загнаний Шампенуа схопив за револьвер і тяжко зранив його.

— Музей Наукового Т-ва ім. Шевченка у Львові, вул. Чарнецького 24, мав у місяці серпня 75 каталогових чисел приросту до ч. 24670 включно. В поодиноких відділах прибуло предметів: археологія 24 (головно княжа доба із збірки Л. Чарковського), побитова ста-

ровина 1, історичні пам'ятки 5, етнографія 33 (переважно галузлина), видівки топографічні 14, альбоми репродукцій 3, фотографії 62 (переважно портретові), монети 94, банноти 110, медаль 1, жетони 2, печатка ткацького цеху 1, фотокліш 3. Жертводавцями були пл. т-во „Бандурист“ у Львові, о. рект. А. Бойчук, Гела С., Гнаф М., Зинько Д., проф. Кіт М., Костюк М., Кривосия В., д-р Левицький В., учнт. Ляхович С., Липка О., д-р Миколаєвич Р., д-р Маркевич М., ред. „Нової Хати“, Ніжанковський Т., Ольшанський Л., д-р Огоновський В., Пахолок Л., д-р Полянський Ю., Пачовський М., Сідзінський І., ради. Сопотницький О., д-р Федів І. та спадщина по радн. Л. Чарковським. У права Музею складає всім ширю поляку. Відвідувачів було 102, в тім одна шкільна прогуля. Музей відчинений щодня від 8—13, в неділі й свята від 10—12.

— Справлення помилок. У передчорашньому числі „Діла“, в статті д-ра Я. Пастернака п. н.: „Нові археологічні нахідки“, треба справити ім'я д-р М. Сушко на д-р М. Смішко та Криківська гора на Крилівська гора.

† ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

Дарія Сосенко, абсолювентка філософії, член католицьких товариств, померла дня 23. серпня ц. р. в домі родичів в Конохах. В. Ія П.

Микола Сивуляк, ем. професор гімназії у Львові, член москвофільських установ помер 2. ц. м. у 88. році життя. Похорон відбудеться 4. ц. м. в год. 3. постола, з Успенської церкви на Личаківський цвинтар.

Дописи.

КАЛУШИНА.

Арешти і звільнення. Зоомія арештованих у половині червня й в липні ц. р. в Калуші та в повіті двох, а саме Петра Мигоянча, директора Повіт. Союзу Кооператив і голову філії „Прогресу“ та Івана Короля, урядовця філії „Прогресу“, вислали до Берези Картузької, де, а саме Барто, Любуль В., Марчак, Микла, Машок, Мельничук, Каминшин, інж. Підлісський і Петик сидять іще в слідчому арешті у Станіславові, решту звільнили.

Дитячі садки. З початком ферій заходами „Рідної Школи“ і „Союзу Українок“ відкрито низку дитячих садків у Калуші і в повіті. В половині липня влада закрила майже всі садки і щойно на кількатору інтервенцію дозволила їх декому повернути. Заборону відомості садків задержало староство надаль в Хотині, Калодній, Березинці і Бозехові. В Хотині й Плягорках садки відсвяткували з великим успіхом „Св. Матері“, які приготувалися також і по інших місцевостях.

З імпрез. Дня 5. 8. ц. р. молодь, згуртована в тут КАУМ-і, відіграла в Нар. Домі сценічну картину п. н. „Фабіолі“. — Дня 12. 8. відбувся фестин „Рідної Школи“, який улаштувано частинно на площі „У. Банку“, частинно у селі Нар. Дому з причини дощу. — Заповіджений на день 16. 8. концерт хору львівських теологів, на який вибиралося багато місцевих і позамісцевих громадян, відміняно.

Як це назвати? Кооператив „Поміч“ у Войничові веде проти уряду почт скасування через злинтти платні. Заняту комерційником у Дирекції Почт і Телеграфів у Львові частину поборів того урядовця кооператива фактично кілька місяців діставала. Опісля висилка дальших рат припинилася, хоч цілої квоти далеко ще не сплачено. На англійській в українській мові ургенс Дирекція відповіла, що цієї мови не розуміє (!), а на запит кооператива, вже згідно з бажанням у польській мові, дістала вона змість конкретної відповіді, а радше виснаження, зазна заплатити 3 зол. 30 сот., а тим, що щойно тоді Дирекція перешле відповідь... А тимчасом від висилки останньої рати минає вже більше ніж п'я року. Чи ж треба додавати, що така поведінка Дирекції наражує кооперативу на страти? А позитим є вона прекрасним прикладом до наслідкування для інших почтових органів...

СПОРТ.

КРАЄВІ ЛЕГКОАТЛЕТИЧНІ ЗМАГАННЯ.

В днях 1. і 2. вересня відбулися на площі Соколових краєві легкоатлетичні змагання, які пройшли з великим успіхом під кожним оглядом. Навіть традиційний вже дощ і зливи опадли цим разом організаторів змагань, так що біжик була суха і тимчасом вислідні вразли.

На цюгоричних краєвих змаганнях уладо сім нових рекордів, п'ять мужських і два жіночі. Це незвичайний успіх, бо свідчить про солідну підготовку працю змагунів і змагуню. У противенстві до минулого року кращі осяги маан тепер мужчини. Відрадиним явищем була теж збільшена участь публіки, що свідчить про зріст зацікавлення легкою атлетикою.

Святочне відкриття змагань почалося в суботу і год. 16. пізнішим прапорів, приїмом заст. голаем У. С. С. інж. Зубенка та дефілядою змагунів перся Спортовою Радою У. С. С.

Технічні виследи в обох ліній такі:

Конкурсний жінок:

Біг на 60 м.: 1) Орися (Палай) 8.5, 2) Ніжанковська (Стріла) 8.5, грудни за першою, 3) Чаківська (Палай) 8.6.

Біг на 100 м.: 1) Орися (Палай) 14.8, 2) Якубів (У.С.С.К.) грудни за першою, 3) Чаківська (Палай).

Біг на 200 м.: 1) Якубів (У.С.С.К.) 50.5 (новий український рекорд), 2) Чаківська (Палай) 32.9, 3) Залізник (Палай).

Біг 800 м.: 1) Поназюк (Триш) 2.49,1 (новий рекорд), 2) Якубів 2 м. 55.2 сек., 3) Євещицька.

Скок у довжину з місця: 1) Орися 2.085 м., 2) Ніжанковська 2.35 м., 3) Соколовська (У.С.С.К.) 2.03 м.

Скок у височину: 1) Грива (Соколя-Перемиська) 1.29 м., 2) Чаківська 1.24 м., 3) Орися 1.15,5 м.

Скок у довжину: 1) Орися 4.55 м., 2) Чаківська 4.08 м., 3) Ніжанковська 4.02 м.

Мет диском: 1) Ніжанковська 26.02 м., 2) Гусар (Беркут-Перемиська) 24.56 м., 3) Грива (Соколя-Перемиська) 24.32 м.

Мет кулею: 1) Ніжанковська 8.96 м., 2) Чаківська 8.89 м., 3) Грива 8.40 м.

Гіт 4 × 100: 1) Палай 1 м. 04.8 сек. (у складі: Фірман, Коберська, Залізник, Орися).

Конкурсний мужчин:

Біг 100 м.: 1) Петрина (Соколя-Стрий) 12.1, 2) Захарків (У.С.С.К.) 12.4, 3) Саліко.

400 м.: 1) Рак Роман (Черник) 56.9, 2) Саліко (Черник) 57.2, 3) Козачок (Соколя-Б.)

1.500 м.: 1) Савчак (У.С.С.К.-Стан.) 4 м. 24.7 сек. (новий свій власний рекорд), 2) Чорний (Палай) 4 м. 33.4 (освіт також кращий від рекорду), 3) Саліко (Черник).

10.000 км.: 1) Матвійчук (У.С.С.К.) 36 м. 12.8 сек. (новий рекорд), 2) Добрянський (Палай) 36 м. 19.8 сек., 3) Полотнюк (Черник).

Савчак виступив по 14 окружень!

5.000 км.: 1) Чорний (Палай) 17 м. 26.9 сек. (новий рекорд), 2) Добрянський 17 м. 28.1 сек., 3) Полотнюк.

800 м.: 1) Савчак 2.09 (новий рекорд), 2) Саліко 3) Маруняк.

200 м.: 1) Рак Роман 25.9, 2) Захарків, 3) Саліко.

Гіт 4 × 100: 1) Черник (у складі: Рогоза, Саліко, Романковський, Рак Р.) 50 сек., 2) Соколя-Батько 50.3 (Семенюк, Козачок, Рак Яр., Гавур).

4 × 400: 1) Черник 4 м., 2) У.С.С.К. 4.08, 3) Палай. Скок у довжину: 1) Захарків (У.С.С.К.) 6 м. 22, 2) Петрина (Соколя-Стрий) 5.96 м., 3) Рак Ром. (Черник). Скок у височину: 1) Шербицький (У.С.С.К.) 1.61 м., 2) Войцун (Палай) 1.59 м., 3) Рак Ром. 1.56 м. Трископ: 1) Рак Ром. 11.49 м., 2) Шербицький 11.10 м., 3) Петрина.

Скок із жердаком: 1) Козачок (С.-Б.) 2.80 м., 2) Ковак (С.-Стрий) 2.80 м., 3) Маруняк (У.С.С.К.).

Мет диском: 1) Семенюк (С.-Б.) 34.61 м., 2) Круль (У.С.С.К.) 34.13, 3) Гнатейко (У.С.С.К.) 33.89 м.

Мет кулею: 1) Круль (У.С.С.К.) 11.90 м., 2) Семенюк, 3) Гнатейко.

Мет ратисом: 1) Семенюк (С.-Б.) 50.41 м. (новий рекорд), 2) Гнатейко 42 м., 3) Матвійчук 41.62 м.

В дружинній мужській конкуренції переміг Черник 32 точки перед У.С.С.К.-ом 30 т., Соколом-Батьком і Соколом-Стриєм.

В жіночій дружинній конкуренції перше місце припало безконкурснійно Палаєві.

По змаганнях вруча заст. голови У. С. С. ітж. Зубенко побідив дружині Черника нагороду української кооперації, і жіночій дружині Палає нагороду, фінансовану „Союзом Українок“.

Пізно ввечері розходилися глядачі й змагання додому, задоволені справді гарним ходом змагань.

Львів — Перемиськ 3:2.

Міжмістові змагання у відбиванні принесли перемогу дружині Львова, по важкій грі у п'ятих грайках. Перемиськ дуже мило розмарував і м'яг виграли.

Мистецтва У. С. С.

Чортківщина.

Чайка — Хертиця (Борисів) 3:1 (1:1).

Чайка грає майже весь час у десноту, бо один її змагун на самому початку змінив ногу, так, що мусів зійти з грища. Та проте Чайка переважала і виграє заслужено. Обі дружини технічно слабкі.

Станіславщина.

26. 8. У. С. К. (Стан.) — Соколя (Богород.) 3:1 (1:1).

28. 8. У. С. К. — Соколя 2:1 (2:0).

У. С. К. — Чайка (Товмач) 2:1 (1:0).

Станіславський У. С. К. розіграв цілу низку товариських змагань, до яких виставив зовсім відмо-

ГІЛАНТЕРІЯ ЖІНОЧА, МУЖЕСЬКА У ВЕЛИКІМ ВИБОРІ! По цінах дуже низьких. Поручат Ф-ма ЗІГМУНТ ЗАЛЕСКИМ вул. Воїнів, ч. 4 17/8

джену дружинну. Експеримент показався зовсім успішним, бо молоді гравці мають не тільки велику дозу знань, але й відповідне технічне опанування і тактичне знання. В той спосіб повинні поступати всі інші дружини копаного м'яча і виховувати собі власний трибок, замість розбиватися на гравців по чужих клубах.

НОВИЙ УСПІХ УЖГОРОДСЬКОЇ „РУСИ“

С. К. „Русь“ — Ч. С. К. Кошні 5:0 (3:0).

Перші змагання за мистецтво дивної відбулися в Ужгороді 26. м. м. і закінчилися заслуженою перемогою домашніх. Перевага „Руси“ була така сильна, що аоротор Бокшай стояв увесь час безчинно. Голи „Руси“ стріляли: Криж 3, Кобзар і Суковський по одному.

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ.

РІДНА МОВА, місячник. Зміст 9-го (21) числа: І. Огієнко: Сполучення підрядного прикметникового речення з головним (котрий — який — що). Я. Мандиш: Українська жінка й рідна мова. І. Огієнко: Часті в українській мові, історично-порівняльний нарис. І. Коронівський: Незнаний вірш кінця XVI в. І. Огієнко: Історія української літературної мови, короткий науково-популярний огляд. Ст. Сірополько: До шкільної термінології. І. Ковалик: Функції дієслівних простежів українській мові, семантично-синтаксичний нарис. Д. Писифонич: Іменники жіночого роду на -ниця. В. Виногородський: Ще про „літніще“. Е. Пеленський: Біографія укр. мовознавчої біографії. о. Ю. Кайт, М. Ермолаєв, М. Турмевіч, П. Кривонос: Замітки про окремі слова. Кукіль у житті, терапія літературної мови. Дописа Прихильників рідної мови. Біографія мови праць для вивчення української мови. Огляд мовних журналів. Розділ для самоуків і дітей „Рідне Слово“, Початкова Граматика української літературної мови.

ДЗВІНОЧОК, часопис для українських дітей. Ч. 35 за вересень 1934.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

Театри.

Великий Миський Театр.

Середа 5. IX. год. 7.30 веч. „Товариш“.

Четвер, 6. IX. год. 7.30 веч. „Дівчата в однострунці“.

Театр Різнородностей.

Середа, 5. IX. год. 7.30 веч. „Колиб я хотів“.

Четвер, 6. IX. год. 7.30 веч. „Той, який змінює привабливість“.

Цирк Станіславський (вул. Пеленська, біля теплого корту).

У вівторок дві вистави: в год. 4-15 попоз. і в год. 8-15 веч.

Кіно.

АПОЛЬО: „Маріа Йорісана“ (Битва).

АТЛАНТИК: „Люди в білих одягах“.

ВАНДА: „Жебрак в Багдаді“ і ревія.

КАСІНО: „Сини пустині“ (Файн і Файн).

КОЛІСЕН: „Невідомий злочинник“ і ревія.

КОПЕРНИК: „Чібі“ (віденська комедія), „Валь білий ліжечок“ (із Містенгет), Барту в Польщі.

МАРУСЕНЬКА: „Останній в Голове“ (на осн. Всен Гаршина) та ревія.

МІРАЖ: „Яриарок серця“.

МУЗА: „Сьогодні живемо“.

ПАН: „Здобути тебе мушу“ і додатки.

ПАЛАС: „Книзь Аркаді“.

ПАСАЖ: „Великоміські тини“ та ревія.

РАЙ: „Олівер Твіст“.

СВІТ: „Ніч кохання“ (Джозе Мохіа).

„Вампір із Каєни“.

СОНЦЕ: „Острі пропавших душ“ і ревія.

СТИЛЕВЕ: „Сеопе волоцюга“ і ревія.

„Весела Пуганерія“.

ХИМЕРА: „Жінка під контролею“.

УТІХА: „Вулиця“ (Сільва Сідней) і ревія.

Закордонне радіо.

Вівторок, 4. вересня 1934.

Відень (506,8) 17.35 Іспанські мелодії.

20.15, 21.10 Концерт, Братислава (998,8).

20.10 Бетовен (фортепіано), Прага (470,2).

12.30 Концерт, Париж (1619) 12.00 Кон-

церт симф. оркестри, 20.00 „Релізор“ пе-

са Гоголя, Білгород (419,8) 12.15 Писонь-

ки, Берлін (356,7) 16.00 Концерт, Гайльс-

берг (291) 20.10 Симфонія ч. 3. Брікнера.

21.00 Класичні арії, Будапешт (319,3).

18.45 Циг. музика, Міліно (365,6) 11.30 Камер. оркестра, Рим (420,8) 13.05 Легка музика, 20.15 Концерт.

Середа, 5. вересня 1934.

Відень (506,8) 17.35 Вокальний концерт, Братислава (998,8) 12.30 Концерт, Прага (370,2) 14.05 Популярні пісні, Париз (1619) 20.45 Фестиваль фр. музики, Білгород (439,8) 12.05 Оп. й нар. музика, 18.30 Писоньки, Люблін (569,3) 20.00 Оп. ре-

сіталь, 21.20 Вок. квартет, Берлін (356,7).

21.00 Нові радіослути, Кенігсвертерга-

зен (1571) 15.15 Літоті пісеньки, Ляйп-

циг (382,2) 15.00 Пісні й фортепіан, Мін-

хен (405,4) 21.00 „Лес Левенервахен“ оп.

Брандла, Будапешт (319,3) 13.30 Циг.

оркестра, 18.20 Спін, Міліно (365,6) 21.30

Симф. концерт, Рим (420,8) 20.45 „Мадон-

на Орета“ муз. ком. Річітезі.

Львівське радіо.

Вівторок, 4. вересня 1934.

6.45—7.40 Ранішня аудіція, 7.40 Про-

грама „Весела Трійка“, 7.50 Рекламний

концерт, 11.57 Сигн. часу, 12.03 Метео-

рологічні вісти, 12.05 Огляд преси,

12.10 Концерт, 12.75, 13.05 Листи від ді-

тей, 13.00 Подушений денник, 13.30 Ек-

спортні вісти, 13.35 Економічні вісти,

збіжжя біржа, 13.45 Легка музика, пісень-

ки, 16.45 Скрипка ПКО, 17.00 Камераль-

ний концерт, 17.25 Кутюк мови, 17.35

Пісні в супр. фортепіано (Гутовська, со-

пран), 17.50 Техн. скрипка, 18.00 Сільва ре-

рум і мистецтво життя, 18.05 Театр.

фейл, 18.15 Форт. ресіталь, 18.45 Анд.

в честь жінк. поета Вадки, 19.05, 19.30

Концерт Еріанового хору, 19.20 Акту-

альна балада, 19.50, 19.56 Спортні ві-

сти, 20.00, 21.40 Прелеції про оп. „Джо-

конда“, оп. Пончієлі „Джоконда“ (в гр. пл.), 21.25 Веч. денник, як працюємо?

23.05 Рекламний концерт.

Середа, 5. вересня 1934.

6.45 Ранішня аудіція, 7.50, 22.00 Рекла-

мий концерт, 11.57 Сигн. часу, 12.03

Метеорологічні вісти, 12.05 Огляд прес-

си, 12.10 Концерт, 13.00 Подушений ден-

ник, 13.05 Стилізовані танці (гр. пл.),

13.30 Експорт, 13.35 Економічні вісти,

збіжжя біржа, 13.45 Пять хвилин вітру

від моря, 13.50 Театральні справи, 16.00

Божий співач — Фр. Шуберт (муз. мо-

нографія), 16.45 Дія старших дітей: „Дім

великий як світ“, 17.00 Віолончель, 17.25

Гриби — приятелі, гриби — вороги, 17.35

Один день у шпиталі Червоного Хреста,

17.55 Спортний парадикс, 18.05 Наука

стенографії, 18.20 Камер. концерт, 18.45

Господарський розвиток півн.-сх. землед.

19.00, 19.30 Легка музика, спів, 19.10 Актуальна балада, 19.50, 19.56 Спортні вісти, 20.00 Літер. анд. 20.45 Веч. денник, 20.55 Як працюємо, 21.00 Шопенівський концерт, 21.30 Артан індивідуальний і артан маси, 21.40 Спін, 22.15 Джозеф співаки (гр. пл.), 23.05 Танкова музика.

За спокій душі бл. п.

Д-ра Ярослава Кулачковського
директора „Дністра“

відправиться в п'ятницю 7-го п. ж. в год. 8-й рано в Церкві Успенія Прсв. Богородиці поминальне Богослуження разом з Панахидою, — на яке запрошує

Дирекція „Дністра“.

БІРЖА.

ГРОШ.

Доляр у Львові у приватних оборотах

5.17 1/4 зол.

У Варшаві були такі курси: Лондон

26—, Париж 34.87 і пів, Берлін 207.50,

Шріх 172.53, Амстердам 357.95, Прага

21.96, Італія 45.30, Ньюйорк-кабель 5.30 3/4,

Ньюйорк чеки без трансакції.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ повідомляє, що в дні 3. вересня ц. р. з приводу стриманої тенденції твердих цін на масло не ставить, а кооперативам платив за:

льоко Львів.

1 л. молока 0.14 зол.

1 л. сметани 0.60 „

1 л. лець 2.40 „

Пастеризоване молоко в доставку до

дому 1 літра 22 сот.

Тенденція на масло стримана, попнт

легко оживлений, на молоко і сметану

визволює, на ліній зняжкова.

Маслосоюз повідомляє, що від 4. вересня

п. р. платять своїм доставцям за 1 кг.

живої ваги птиці, льоко подіяря птахо-

мисарні М. С. у Львові (вул. Б. Глова-

цького 23):

Курята і кури пріма за 1 кг. 0.90 зол.

„Пі кл. „ 0.85 „

Пантарки пріма „ 0.95 „

Качки 1 клас „ 0.80 „

„ІІ „ 0.65 „

Індки 1 „ 0.95 „

„ІІ „ 0.70 „

Тенденція спокійна.

ДРІВНІ ОГОЛОШЕННЯ

ФУІРО, БОБРИ, в дуже доброму стані, продаж оказією. Петро Гладі, Львів, Плястів 12. П. пов. 238 2-3

ТОРГОВЕЛЬНІ КУРСИ І. Гіршпринга Личаківська 34, тел. фон 26-78. Випис за односторонній торговельний курс, як також п'ятимісячний курс англодоллара зраз. і писання на машині і стенографії відбуваються щодня від год. 10—12 і від 4—6. 24/22 6-6

ШКОЛЯРКИ — ШКОЛЯРИ. Ніто не вшиє Вам так гарно і дешево однострун, як українська швальня спортивні, шкільні і охоронні одяги при кооперативі „Піаст“, Львів, вул. Городецька 33, тел. 26. 120 22-1

ЖІНОЧА ПРОМИСЛОВА КООПЕРАТИВА „ТРУД“ у Львові, Ринок ч. 39 улажує двомісячні курси: 1. Крою і шиття суконь від 1. Х., учить п. Еля Олексючка. 2. Крою і шиття білля від 1. Х. учить п. Олі Возняк, 3. Модирство учить п. Міка Дрогомирська. 4. Румого тринотарства від 1. Х., учить п. Клявда Кордуба. 5. Куховарства і домашнього господарства від 15. IX. учить п. Ольга Пеленська. Літні згодишення особисті і писані приймає управа „Труду“, Львів, Ринок ч. 39. І. пов. 233 2-3

ВУГОЛЬ. — Казитя, Байан 14, тел. 18-24. Станіславів, Козійова 2. 204 4-10

ЕНЕРГІЙНИЙ ЗАСТУПНИК на косметичні виробі, випроаджений в українській кооперативах — може зложити офірті з поданням референцій до бора Стівні Торгія під „Косметика“ 231 1-1

ОГОЛОШЕННЯ

РЕНТГЕНОЛОГ

Д-р Людвика ЛЯНДЕС-ЛЯКЕРОВА
Львів, вул. Лозинського 9. Тел. 55-50
ВЕРНУЛАСЯ. 215 2-3

Оголошуйтеся в найстаршій укр. щоденнику „ДІЛО“